

SUID-AFRIKAANSE INKOMSTEDIENS**NO. 749****24 JUNIE 2016****INKOMSTEBELASTINGWET, 1962****OOREENKOMS TUSSEN DIE REGERING VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA EN DIE REGERING VAN DIE KONINKRYK VAN LESOTHO TER VERMYDING VAN DUBBELE BELASTING EN TER VOORKOMING VAN FISKALE ONTDUIKING MET BETREKKING TOT BELASTINGS OP INKOMSTE**

Ingevolge artikel 108(2) van die Inkomstebelastingwet, 1962 (Wet No 58 van 1962), saamgelees met artikel 231(4) van die Grondwet van die Republiek van Suid-Afrika, 1996, word hiermee kennis gegee dat die Ooreenkoms vir die vermyding van dubbele belasting en die voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belasting op inkomste wat in die Bylae tot hierdie Kennisgewing vervat is, aangegaan is met die Regering van die Koningryk van Lesotho en deur die Parlement goedgekeur is ingevolge artikel 231(2) van die Grondwet.

Daar word verder bekendgemaak dat ingevolge paragraaf 1 van Artikel 29 van die Ooreenkoms, die datum van inwerkingtreding 27 Mei 2016 is.

BYLAE**OOREENKOMS TUSSEN DIE REGERING VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA EN DIE REGERING VAN DIE KONINKRYK VAN LESOTHO TER VERMYDING VAN DUBBELE BELASTING EN TER VOORKOMING VAN FISKALE ONTDUIKING MET BETREKKING TOT BELASTINGS OP INKOMSTE****AANHEF**

Die Regering van die Republiek van Suid-Afrika en die Regering van die Koninkryk van Lesotho, uit 'n begeerte om 'n Ooreenkoms ter vermyding van dubbele belasting en ter voorkoming van fiskale ontduiking ten opsigte van belasting op inkomste aan te gaan,

HET SOOS VOLG OOREENGEKOM:**ARTIKEL 1****PERSONE GEDEK**

Hierdie Ooreenkoms is van toepassing op persone wat inwoners van een van of albei die Kontrakterende State is.

ARTIKEL 2**BELASTINGS GEDEK**

1. Hierdie Ooreenkoms is van toepassing op belasting op inkomste wat ten behoeve van 'n Kontrakterende Staat of sy staatkundige onderverdelings gehef word, ongeag die wyse waarop dit gehef word.

2. Alle belasting wat op totale inkomste gehef word, of op elemente van inkomste, insluitende belasting op winste uit die vervreemding van roerende of onroerende eiendom, word beskou as belasting op inkomste.

3. Die bestaande belasting waarop die Ooreenkoms van toepassing is, is:

- (a) in Lesotho, die belasting gehef kragtens die "Income Tax Act, 1993" (Wet No. 9 van 1993), soos op die datum van ondertekening van hierdie Ooreenkoms;

(hierna "Lesotho-belasting" genoem); en

- (b) in Suid-Afrika:
- (i) die normale belasting;
 - (ii) die terughoubelasting op tantième;
 - (iii) die dividendbelasting;
 - (iv) die terughoubelasting op rente; en
 - (v) die belasting op buitelandse vermaaklikheidskunstenaars en sportpersone;
- (hierna "Suid-Afrikaanse belasting" genoem).

4. Die Ooreenkoms is ook van toepassing op enige identiese of wesenlik soortgelyke belasting wat ná die datum van ondertekening van die Ooreenkoms benewens of in die plek van die bestaande belasting gehê word. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet mekaar in kennis stel van enige beduidende veranderinge wat aan hulle onderskeie belastingwette aangebring is.

ARTIKEL 3

ALGEMENE WOORDOMSKRYWING

1. Vir doeleindes van hierdie Ooreenkoms, tensy dit uit die samehang anders blyk:
- (a) beteken die uitdrukking "Lesotho" die soewereine Koninkryk van Lesotho, wat al die gebiede behels wat onmiddellik voor 4 Oktober 1966 die voormalige kolonie Basoetoland uitgemaak het, tesame met sodanige ander gebiede as wat, ooreenkomstig die volkereg, by 'n Wet van die Parlement van Lesotho verklaar word deel van Lesotho uit te maak; en
 - (b) beteken die uitdrukking "Suid-Afrika" die Republiek van Suid-Afrika en, wanneer dit in 'n geografiese sin gebruik word, ook die territoriale waters daarvan asook enige gebied buite die territoriale waters, insluitende die vastelandsplat, wat ingevolge die wette van Suid-Afrika en ooreenkomstig die volkereg aangewys is of hierna aangewys word as 'n gebied waarin Suid-Afrika soewereine regte of jurisdiksie kan uitoefen;
 - (c) beteken die uitdrukking "n Kontrakterende Staat" en "die ander Kontrakterende Staat" Lesotho of Suid-Afrika, na gelang van die samehang;
 - (d) beteken die uitdrukking "besigheid" ook die lewering van professionele dienste en ander aktiwiteite van 'n onafhanklike aard;
 - (e) beteken die uitdrukking "maatskappy" enige regspersoon of enige entiteit wat vir belastingdoeleindes as 'n regspersoon behandel word;
 - (f) beteken die uitdrukking "bevoegde owerheid":
 - (i) in Lesotho, die Kommissaris-generaal van Lesotho se Inkomste-owerheid of 'n gemagtigde verteenwoordiger van die Kommissaris-generaal; en
 - (ii) in Suid-Afrika, die Kommissaris van die Suid-Afrikaanse Inkomstediens of 'n gemagtigde verteenwoordiger van die Kommissaris;
 - (g) het die uitdrukking "onderneming" betrekking op die dryf van enige besigheid;

- (h) beteken die uitdrukking "onderneming van 'n Kontrakterende Staat" en "onderneming van die ander Kontrakterende Staat" onderskeidelik 'n onderneming wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat gedryf word en 'n onderneming wat deur 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat gedryf word;
- (i) beteken die uitdrukking "internasionale verkeer" enige vervoer per skip, lugvaartuig of spoor- of padvoertuig wat deur 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat bedryf word, uitgesonderd waar die skip, lugvaartuig of spoor- of padvoertuig slegs tussen plekke in die ander Kontrakterende Staat bedryf word;
- (j) beteken die uitdrukking "burger", met betrekking tot 'n Kontrakterende Staat:
 - (i) enige individu wat nasionaliteit of burgerskap van daardie Kontrakterende Staat het; en
 - (ii) enige regspersoon of vereniging wat sy status as sodanig verkry uit die wette wat in daardie Kontrakterende Staat van krag is; en
- (k) beteken die uitdrukking "persoon" ook 'n individu, 'n maatskappy en enige ander liggaam van persone wat vir belastingdoeleindes as 'n entiteit behandel word.

2. Betreffende die toepassing van die bepalings van die Ooreenkoms te eniger tyd deur 'n Kontrakterende Staat het enige uitdrukking wat nie daarin omskryf is nie, tensy dit uit die samehang anders blyk, die betekenis wat dit op daardie tydstop ingevolge die reg van daardie Staat het vir doeleindes van die belastinge waarop die Ooreenkoms van toepassing is, en geniet enige betekenis ingevolge die toepaslike belastingwette van daardie Staat voorrang bo 'n betekenis wat ingevolge ander wette van daardie Staat aan die uitdrukking geheg is.

ARTIKEL 4

INWONER

1. Vir doeleindes van hierdie Ooreenkoms beteken die uitdrukking "inwoner van 'n Kontrakterende Staat" enige persoon wat ingevolge die wette van daardie Staat aanspreeklik is vir belasting daarin as gevolg van daardie persoon se domisilie, verblyf, plek van bestuur of enige ander kriterium van soortgelyke aard, en sluit dit ook daardie Staat en enige staatkundige onderverdeling of plaaslike owerheid daarvan in. Hierdie uitdrukking sluit egter nie 'n persoon in nie wat in daardie Staat belastingpligtig is net ten opsigte van inkomste uit bronne in daardie Staat.

2. Waar 'n individu uit hoofde van die bepalings van paragraaf 1 'n inwoner van albei Kontrakterende State is, word daardie individu se status soos volg bepaal:

- (a) die individu word geag 'n inwoner te wees net van die Staat waarin 'n permanente tuiste tot die individu se beskikking is; indien 'n permanente tuiste in albei State tot die individu se beskikking is, word die individu geag 'n inwoner te wees net van die Staat waarmee die individu se persoonlike en ekonomiese betrekkinge die nouste is (tuiste van lewensbelange);
- (b) indien die Staat waarin die tuiste van lewensbelange geleë is, nie bepaal kan word nie, of indien die individu nie 'n permanente tuiste in enige van die State beskikbaar het nie, word die individu geag 'n inwoner te wees net van die Staat waarin die individu 'n gebruikelike verblyfplek het;

- (c) indien die individu 'n gebruikelike verblyfplek in albei State of in nie een van hulle het nie, word die individu geag 'n inwoner te wees net van die Staat waarvan die individu 'n burger is;
- (d) indien die individu 'n burger van albei State of van nie een van hulle is nie, moet die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State die saak deur onderlinge ooreenkoms beslis.

3. Waar uit hoofde van die bepalings van paragraaf 1 'n ander persoon as 'n individu 'n inwoner van albei Kontrakterende State is, moet die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State deur onderlinge ooreenkoms poog om die wyse van toepassing van die Ooreenkoms op die persoon te bepaal. By ontstentenis van sodanige ooreenkoms deur die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State is die persoon nie op enige verligting of vrystelling van belasting waarvoor die Ooreenkoms voorsiening maak, geregtig nie.

ARTIKEL 5

PERMANENTE SAAK

1. Vir doeleindes van hierdie Ooreenkoms beteken die uitdrukking "permanente saak" 'n vaste besigheidsplek waardeur die besigheid van 'n onderneming in geheel of gedeeltelik gedryf word.

2. Die uitdrukking "permanente saak" sluit veral in:

- (a) 'n plek van bestuur;
- (b) 'n tak;
- (c) 'n kantoor;
- (d) 'n fabriek;
- (e) 'n werkwinkel;
- (f) 'n myn, 'n olie- of gasbron, 'n steengroef of enige ander plek van ontginning of eksploitasie van natuurlike hulpbronne;
- (g) 'n installasie of struktuur wat vir die ontginning van natuurlike hulpbronne gebruik word.

3. Die uitdrukking "permanente saak" behels eweneens:

- (a) 'n bouverseel, 'n konstruksie-, monteer- of installeerprojek of enige toesighoudende bedrywigheid in verband met so 'n perseel of projek, maar net waar so 'n perseel, projek of bedrywigheid langer as ses maande duur;
- (b) die lewering van dienste, insluitende konsultasiedienste, deur 'n onderneming deur middel van werknemers of ander personeel wat vir sodanige doel deur 'n onderneming in diens geneem word, maar slegs as bedrywigheide van daardie aard voortduur (vir dieselfde of 'n daaraan verbonde projek) in die Kontrakterende Staat vir 'n tydperk of tydperke wat altesaam meer is as 90 dae in enige twaalfmaandetydperk wat in die betrokke fiskale jaar begin of eindig;
- (c) die verrigting van professionele dienste of ander bedrywigheide van 'n onafhanklike aard deur 'n individu, maar net waar daardie dienste of bedrywigheide voortduur in die Kontrakterende Staat vir 'n tydperk of tydperke wat altesaam meer is as 90 dae in enige twaalfmaandetydperk wat in die betrokke fiskale jaar begin of eindig.

4. Ondanks die voorgaande bepalings van hierdie Artikel word die uitdrukking "permanente saak" geag nie die volgende in te sluit nie:

- (a) die gebruik van fasiliteite uitsluitlik met die doel om goedere of handelware wat aan die onderneming behoort, op te berg, te vertoon of af te lewer;
- (b) die instandhouding van 'n voorraad goedere of handelware wat aan die onderneming behoort, uitsluitlik met die doel om dit op te berg, te vertoon of af te lewer;
- (c) die instandhouding van 'n voorraad goedere of handelware wat aan die onderneming behoort, uitsluitlik vir die doel van verwerking deur 'n ander onderneming;
- (d) die instandhouding van 'n vaste besigheidsplek uitsluitlik met die doel om vir die onderneming goedere of handelware aan te koop of inligting in te win;
- (e) die instandhouding van 'n vaste besigheidsplek uitsluitlik met die doel om enige ander bedrywigheid van 'n voorbereidende of bykomstige aard vir die onderneming te beoefen; en
- (f) die instandhouding van 'n vaste besigheidsplek uitsluitlik vir enige kombinasie van bedrywigheide in subparagrafe (a) tot (e) genoem, met dien verstande dat die oorkoepelende bedrywigheid van die vaste besigheidsplek wat uit hierdie kombinasie voortspruit, van 'n voorbereidende of bykomstige aard is.

5. Ondanks die bepalings van paragrafe 1 en 2, waar 'n persoon – uitgesonderd 'n agent met onafhanklike status op wie paragraaf 6 van toepassing is – namens 'n onderneming optree en in 'n Kontrakterende Staat gesag het en gewoonlik uitoefen om kontrakte in die naam van die onderneming aan te gaan, word daardie onderneming geag 'n permanente saak in daardie Staat te hê ten opsigte van enige bedrywigheide wat daardie persoon vir die onderneming hanteer, tensy die bedrywigheide van sodanige persoon beperk is tot dié in paragraaf 4 genoem, wat, indien dit deur 'n vaste besigheidsplek uitgeoefen word, hierdie vaste besigheidsplek nie ingevolge die bepalings van daardie paragraaf 'n permanente saak sal maak nie.

6. 'n Onderneming word nie geag 'n permanente saak in 'n Kontrakterende Staat te hê bloot omdat hy in daardie Staat deur 'n makelaar, algemene kommissieagent of enige ander agent met onafhanklike status besigheid dryf nie, met dien verstande dat sulke persone in die gewone loop van hulle besigheid handel.

7. Die feit dat 'n maatskappy wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, beheer het oor of beheer word deur 'n maatskappy wat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, of wat in daardie ander Staat besigheid dryf (hetsy deur 'n permanente saak of andersins), beteken nie op sigself dat enigeen van die maatskappye 'n permanente saak van die ander is nie.

ARTIKEL 6

INKOMSTE UIT ONROERENDE EIENDOM

1. Inkomste wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry uit onroerende eiendom (insluitende inkomste uit landbou of bosbou) wat in die ander Kontrakterende Staat geleë is, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Die uitdrukking "onroerende eiendom" het die betekenis wat daaraan geheg word ingevolge die reg van die Kontrakterende Staat waarin die betrokke eiendom geleë is. Die uitdrukking sluit in elk geval eiendom in bykomstig by onroerende eiendom, lewende hawe en toerusting wat in die landbou en bosbou gebruik word, regte waarop die bepalinge van die algemene reg ten opsigte van grondbesit van toepassing is, vruggebruik op onroerende eiendom en regte op veranderlike of vaste betalings as vergoeding vir die ontginning, of die reg op die ontginning, van mineraalafsettings, bronne en ander natuurlike hulpbronne. Skepe, bote, lugvaartuie en spoor- of padvoertuie word nie as onroerende eiendom beskou nie.

3. Die bepalinge van paragraaf 1 is van toepassing op inkomste verkry uit die regstreekse gebruik, verhuring of gebruik in enige ander vorm van onroerende eiendom.

4. Die bepalinge van paragrawe 1 en 3 is ook van toepassing op die inkomste uit onroerende eiendom van 'n onderneming.

ARTIKEL 7

BESIGHEIDSWINSTE

1. Die winste van 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat is net in daardie Staat belasbaar, tensy die onderneming in die ander Kontrakterende Staat besigheid dryf deur 'n permanente saak wat daarin geleë is. Indien die onderneming besigheid dryf soos voormeld, kan die wins van die onderneming in die ander Staat belas word, maar net soveel daarvan as wat aan daardie permanente saak toeskryfbaar is.

2. Behoudens die bepalinge van paragraaf 3, waar 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat in die ander Kontrakterende Staat besigheid dryf deur middel van 'n permanente saak wat daarin geleë is, word daar in elke Kontrakterende Staat aan daardie permanente saak die winste toegeskryf wat hy na verwagting sou kon maak as hy 'n aparte en afsonderlike onderneming was wat met dieselfde of soortgelyke bedrywighede besig is onder dieselfde of soortgelyke toestande en heeltemal onafhanklik optree teenoor die onderneming waarvan hy 'n permanente saak is.

3. By die vasstelling van die winste van 'n permanente saak word uitgawes wat vir die doel van die besigheid van die permanente saak aangegaan is, insluitende uitvoerende en algemene administratiewe uitgawes aldus aangegaan, as aftrekkings toegelaat, hetsy in die Staat waarin die permanente saak geleë is of elders. Geen sodanige aftrekking word egter toegelaat nie ten opsigte van bedrae, as daar is, wat die permanente saak aan die hoofkantoor van die onderneming of enige van sy ander kantore betaal (behalwe vir die terugbetaling van werklike uitgawes) by wyse van tantième, gelde of ander soortgelyke betalings in ruil vir die gebruik van patente of ander regte, of by wyse van kommissie, vir spesifieke dienste gelewer of vir bestuur, of, uitgesonderd in die geval van 'n bankonderneming, by wyse van rente op gelde wat aan die permanente saak geleen is. Insgelyks word daar by die vasstelling van die winste van 'n permanente saak geen ag geslaan nie op bedrae (behalwe vir die terugbetaling van werklike uitgawes) wat deur die permanente saak teen die hoofkantoor van die onderneming of enige van sy ander kantore gehef word by wyse van tantième, gelde of ander soortgelyke betalings in ruil vir die gebruik van patente of ander regte, of by wyse van kommissie vir spesifieke dienste gelewer of vir bestuur, of, uitgesonderd in die geval van 'n bankonderneming, by wyse van rente op gelde wat aan die hoofkantoor van die onderneming of enige van sy ander kantore geleen is.

4. In soverre dit in 'n Kontrakterende Staat gebruiklik is om die winste wat aan 'n permanente saak toegeskryf moet word, vas te stel op die grondslag van 'n toedeling van die totale winste van die onderneming aan sy onderskeie dele, belet niks in paragraaf 2 daardie Kontrakterende Staat om die winste wat belas moet word, vas te stel deur sodanige toedeling as wat gebruiklik is nie. Die metode van toedeling wat aanvaar word, moet egter sodanig wees dat die resultaat in ooreenstemming is met die beginsels in hierdie Artikel vervat.

5. Geen winste word aan 'n permanente saak toegeskryf nie as gevolg van die blote aankoop deur daardie permanente saak van goedere of handelsware vir die onderneming.

6. Vir doeleindes van die voorgaande paragrawe word die winste wat aan die permanente saak toegeskryf moet word, jaar na jaar volgens dieselfde metode vasgestel tensy daar goeie en afdoende redes vir die teendeel is.

7. Waar wins inkomste-items insluit wat afsonderlik in ander Artikels van hierdie Ooreenkoms behandel word, word die bepalings van daardie Artikels nie deur die bepalings van hierdie Artikel geraak nie.

ARTIKEL 8

INTERNASIONALE VERVOER

1. Wins van 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat uit die bedryf van skepe, lugvaartuie of spoor- of padvoertuie in internasionale verkeer is net in daardie Staat belasbaar.

2. Vir doeleindes van hierdie Artikel sluit wins uit die bedryf van skepe, lugvaartuie of spoor- of padvoertuie in internasionale verkeer wins in –

- (a) wat verkry word uit die verhuring op 'n sonder-bemanning-basis van skepe of lugvaartuie wat in internasionale verkeer gebruik word;
- (b) wat verkry word uit die verhuring van spoor- of padvoertuie,
- (c) wat verkry word uit die gebruik of verhuring van houters,

indien sodanige wins bykomstig is by die wins waarop die bepalings van paragraaf 1 van toepassing is.

3. Die bepalings van paragraaf 1 is ook van toepassing op wins uit deelname aan 'n poel, 'n gesamentlike besigheid of 'n internasionale bedryfsagentskap.

ARTIKEL 9

VERWANTE ONDERNEMINGS

1. Waar –

- (a) 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat regstreeks of onregstreeks aan die bestuur van, beheer oor of kapitaal van 'n onderneming van die ander Kontrakterende Staat deelneem, of
- (b) dieselfde persone regstreeks of onregstreeks aan die bestuur van, beheer oor of kapitaal van 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat en 'n onderneming van die ander Kontrakterende Staat deelneem,

en in enigeen van die gevalle voorwaardes tussen die twee ondernemings in hulle handels- of finansiële betrekkinge gestel of opgelê word wat verskil van dié wat tussen onafhanklike ondernemings gestel sou word, kan enige wins wat by ontstentenis van daardie voorwaardes aan een van die ondernemings sou toegeval het maar as gevolg van daardie voorwaardes nie aldus toegeval het nie, by die wins van daardie onderneming ingesluit en dienoooreenkomstig belas word.

2. Waar 'n Kontrakterende Staat by die wins van 'n onderneming van daardie Staat wins insluit – en dit dienoooreenkomstig belas – waarop 'n onderneming van die ander Kontrakterende Staat in daardie ander Staat belas is en die wins aldus ingesluit wins is wat aan die onderneming van eersgenoemde Staat sou toegeval het indien die voorwaardes wat tussen die twee ondernemings gestel is, dieselfde was as dié wat tussen onafhanklike ondernemings gestel sou gewees het, moet daardie ander Staat die bedrag van die belasting wat hy daarin op daardie wins hef, toepaslik aanpas. By die vasstelling van sodanige aanpassing moet daar behoorlik ag geslaan word op die ander bepalings van hierdie Ooreenkoms en moet die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State met mekaar oorleg pleeg indien nodig.

ARTIKEL 10

DIVIDENDE

1. Dividende wat deur 'n maatskappy wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Sodanige dividende kan egter ook belas word in die Kontrakterende Staat waarvan die maatskappy wat die dividende betaal, 'n inwoner is, en wel ooreenkomstig die wette van daardie Staat, maar as die voordelige eienaar van die dividende 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, mag die belasting wat aldus gehef word, nie meer wees nie as –

- (a) 10 persent van die bruto bedrag van die dividende indien die voordelige eienaar 'n maatskappy is wat ten minste 10 persent hou van die kapitaal van die maatskappy wat die dividende betaal; of
- (b) 15 persent van die bruto bedrag van die dividende in alle ander gevalle.

Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet by onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie beperkings.

Hierdie paragraaf raak nie die belasting van die maatskappy ten opsigte van die wins waaruit die dividende betaal word nie.

3. Die uitdrukking "dividende" soos in hierdie Artikel gebruik, beteken inkomste uit aandele of ander regte wat in winste deel (wat nie skuldeise is nie), asook inkomste uit ander regspersoonsregte wat onderhewig is aan dieselfde belastingbehandeling as inkomste uit aandele ingevolge die wette van die Kontrakterende Staat waarvan die maatskappy wat die uitkering doen, 'n inwoner is.

4. Die bepalings van paragrawe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die voordelige eienaar van die dividende, wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, in die ander Kontrakterende Staat waarvan die maatskappy wat die dividende betaal, 'n inwoner is, besigheid dryf deur middel van 'n permanente saak wat daarin geleë is, of in daardie ander Staat onafhanklike persoonlike dienste lewer vanuit 'n vaste basis wat daarin geleë is, en die aandeelhouding ten opsigte waarvan die dividende betaal word, effektief aan sodanige permanente saak verbonde is. In sodanige geval is die bepalings van Artikel 7 van toepassing.

5. Waar 'n maatskappy wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, wins of inkomste uit die ander Kontrakterende Staat verkry, hef daardie ander Staat geen belasting op die dividende wat deur die maatskappy betaal word nie, uitgesonderd in soverre sodanige dividende aan 'n inwoner van daardie ander Staat betaal word of in soverre die aandeelhouding ten opsigte waarvan die dividende betaal word, effektief verbonde is aan 'n permanente saak wat in daardie ander Staat geleë is, en onderwerp hy ook nie die maatskappy se onuitgekeerde wins aan 'n belasting op onuitgekeerde wins nie, selfs al bestaan die dividende wat betaal word of die onuitgekeerde wins in geheel of gedeeltelik uit wins of inkomste wat in sodanige ander Staat ontstaan.

6. Niks in hierdie Ooreenkoms word uitgelê as sou dit 'n Kontrakterende Staat belet om 'n inkomstebelasting ('n "takwinsbelasting" genoem) te hef nie op die gerepatrieerde inkomste van 'n maatskappy wat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, benewens die inkomstebelasting wat op die belasbare inkomste van die maatskappy gehef word; met dien verstande dat enige takwinsbelasting wat aldus gehef word, nie meer mag wees nie as 10 persent van die bedrag van die gerepatrieerde inkomste.

ARTIKEL 11

RENTE

1. Rente wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Sodanige rente kan egter ook in die Kontrakterende Staat waarin dit ontstaan en in ooreenstemming met die wette van daardie Staat belas word, maar as die voordelige eienaar van die rente 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, mag die belasting wat aldus gehef word, nie meer as 10 persent van die bruto bedrag van die rente wees nie.

Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet deur onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie beperking.

3. Die uitdrukking "rente" soos dit in hierdie Artikel gebruik word, beteken inkomste uit alle soorte skuldeise, hetsy deur 'n verband gesekureer al dan nie en hetsy dit 'n reg inhou om in die skuldenaar se wins te deel al dan nie, en in die besonder inkomste uit staatseffekte en inkomste uit obligasies of skuldbriewe, insluitende premies en pryse verbonde aan sodanige effekte, obligasies of skuldbriewe. Boeteheffings vir laat betaling word vir die doel van hierdie Artikel nie as rente beskou nie.

4. Die bepalings van paragrafe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die voordelige eienaar van die rente wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, in die ander Kontrakterende Staat waarin die rente ontstaan, besigheid dryf deur 'n permanente saak wat daarin geleë is en die skuldeise ten opsigte waarvan die rente betaal word, effektief aan sodanige permanente saak verbonde is. In sodanige geval is die bepalings van Artikel 7 van toepassing.

5. Rente word geag in 'n Kontrakterende Staat te ontstaan wanneer die betaler 'n inwoner van daardie Staat is. Waar die persoon wat die rente betaal, hetsy daardie persoon 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is al dan nie, in 'n Kontrakterende Staat 'n permanente saak het in verband waarmee die skuld waarop die rente betaal word, aangegaan is en sodanige rente deur sodanige permanente saak gedra word, word sodanige rente egter geag te ontstaan in die Staat waarin die permanente saak geleë is.

6. Waar, vanweë 'n besondere verhouding tussen die betaler en die voordelige eienaar of tussen hulle albei en 'n ander persoon, die bedrag van die rente, met inagneming van die skuldeis waarvoor dit betaal word, meer is as die bedrag waarop die betaler en die voordelige eienaar sou ooreengekom het by ontstentenis van so 'n verhouding, is die bepaling van hierdie Artikel net op laasgenoemde bedrag van toepassing. In sodanige geval bly die oormaatdeel van die betalings belasbaar ooreenkomstig die wette van elke Kontrakterende Staat, met behoorlike inagneming van die ander bepaling van hierdie Ooreenkoms.

ARTIKEL 12

TANTIÈME

1. Tantième wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Sodanige tantième kan egter ook in die Kontrakterende Staat waarin dit ontstaan en ooreenkomstig die wette van daardie Staat belas word, maar as die voordelige eienaar van die tantième 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, mag die belasting wat aldus gehef word, nie meer as 10 persent van die bruto bedrag van die tantième wees nie.

Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet deur onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie beperking.

3. Die uitdrukking "tantième" soos dit in hierdie Artikel gebruik word, beteken betalings van enige soort wat ontvang word as vergoeding vir die gebruik, of die reg op die gebruik, van enige outeursreg op letterkundige, artistieke of wetenskaplike werk (insluitende kinematograaffilms en films, bande of skywe vir radio- of televisie-uitsending), enige patent, handelsmerk, ontwerp of model, plan, geheime formule of proses, of vir inligting rakende nywerheids-, handels- of wetenskaplike ondervinding.

4. Die bepaling van paragrawe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die voordelige eienaar van die tantième wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, in die ander Kontrakterende Staat waarin die tantième ontstaan, besigheid dryf deur middel van 'n permanente saak wat daarin geleë is en die reg of eiendom ten opsigte waarvan die tantième betaal word, effektief aan sodanige permanente saak verbonde is. In so 'n geval is die bepaling van Artikel 7 van toepassing.

5. Tantième word geag in 'n Kontrakterende Staat te ontstaan wanneer die betaler 'n inwoner van daardie Staat is. Waar die persoon wat die tantième betaal, hetsy daardie persoon 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is al dan nie, in 'n Kontrakterende Staat 'n permanente saak het waaraan die reg of eiendom ten opsigte waarvan die tantième betaal word effektief verbonde is en sodanige tantième deur sodanige permanente saak gedra word, word sodanige tantième egter geag te ontstaan in die Staat waarin die permanente saak geleë is.

6. Waar, as gevolg van 'n spesiale verhouding tussen die betaler en die voordelige eienaar of tussen hulle albei en 'n ander persoon, die bedrag van die tantième, met inagneming van die gebruik, reg of inligting waarvoor dit betaal word, meer is as die bedrag waarop die betaler en die voordelige eienaar sou ooreengekom het by ontstentenis van so 'n verhouding, is die bepaling van hierdie Artikel net op laasgenoemde bedrag van toepassing. In so 'n geval bly die oormaatdeel van die betalings belasbaar ooreenkomstig die wette van elk van die Kontrakterende State, met behoorlike inagneming van die ander bepaling van hierdie Ooreenkoms.

ARTIKEL 13**TEGNIESE GELDE**

1. Tegniese gelde wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Sulke tegniese gelde kan egter ook in die Kontrakterende Staat waarin dit ontstaan en ooreenkomstig die wette van daardie Staat belas word, maar indien die voordelige eienaar van die tegniese gelde 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, mag die belasting nie meer as 7,5 persent van die bruto bedrag van die tegniese gelde wees nie.

Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet by onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie beperking.

3. Die uitdrukking "tegniese gelde" soos dit in hierdie Artikel gebruik word, beteken betalings van enige soort aan enige persoon, uitgesonderd aan 'n werknemer van die persoon wat die betalings doen, as teenprestasie vir enige diens van 'n tegniese, bestuurs- of konsultasie-aard.

4. Die bepalinge van paragrawe 1 en 2 is nie van toepassing nie indien die voordelige eienaar van die tegniese gelde wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, besigheid dryf in die ander Kontrakterende Staat waarin die tegniese gelde ontstaan deur 'n permanente saak wat daarin geleë is en die tegniese gelde effektief aan sodanige permanente saak verbonde is. In sodanige geval is die bepalinge van Artikel 7 van toepassing.

5. Tegniese gelde word geag in 'n Kontrakterende Staat te ontstaan wanneer die betaler 'n inwoner van daardie Staat is. Waar die persoon wat die tegniese gelde betaal, ongeag of daardie persoon 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is of nie, egter in 'n Kontrakterende Staat 'n permanente saak het in verband waarmee die verpligting om die tegniese gelde te betaal aangegaan is, en sodanige tegniese gelde deur sodanige permanente saak gedra word, word sodanige tegniese gelde geag te ontstaan in die Staat waarin die permanente saak geleë is.

6. Waar, omrede 'n spesiale verhouding tussen die betaler en die voordelige eienaar of tussen hulle albei en 'n ander persoon, die bedrag van die tegniese gelde wat betaal word meer is as die bedrag waarop daar ooreengekom sou gewees het deur die betaler en die voordelige eienaar by ontstentenis van sodanige verhouding, is die bepalinge van hierdie Artikel slegs op laasgenoemde bedrag van toepassing. In sodanige geval bly die oormaatdeel van die betalings belasbaar ooreenkomstig die wette van elke Kontrakterende Staat, met behoorlike inagneming van die ander bepalinge van hierdie Ooreenkoms.

ARTIKEL 14**KAPITAALWINS**

1. Wins wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry uit die vervreemding van onroerende eiendom wat in Artikel 6 bedoel word en in die ander Kontrakterende Staat geleë is, kan in daardie ander Staat belas word.

2. Wins uit die vervreemding van roerende eiendom wat deel uitmaak van die besigheidseiendom van 'n permanente saak wat 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat in die ander Kontrakterende Staat het, insluitende sodanige wins uit die vervreemding van so 'n permanente saak (alleen of met die hele onderneming), kan in daardie ander Staat belas word.

3. Wins van 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat uit die vervreemding van skepe, lugvaartuie of spoor- of padvoertuie wat in internasionale verkeer bedryf word of roerende eiendom wat op die bedryf van sodanige skepe, lugvaartuie of spoor- of padvoertuie betrekking het, is net in daardie Staat belasbaar.

4. Wins wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry uit die vervreemding van aandele wat meer as 50 persent van hulle waarde regstreeks of onregstreeks uit onroerende eiendom geleë in die ander Kontrakterende Staat verkry, kan in daardie ander Staat belas word.

5. Wins uit die vervreemding van enige ander eiendom as dié in die voorgaande paragrawe van hierdie Artikel bedoel, is belasbaar net in die Kontrakterende Staat waarvan die vervreemder 'n inwoner is.

ARTIKEL 15

INKOMSTE UIT DIENS

1. Behoudens die bepalings van Artikels 16, 18 en 19 is salarisse, lone en ander soortgelyke besoldiging wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry ten opsigte van diens, net in daardie Staat belasbaar, tensy die diens in die ander Kontrakterende Staat beoefen word. Indien die diens aldus beoefen word, kan die besoldiging wat daaruit verkry word, in daardie ander Staat belas word.

2. Ondanks die bepalings van paragraaf 1 is besoldiging wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat ontvang ten opsigte van diens wat in die ander Kontrakterende Staat beoefen word, net in eersgenoemde Staat belasbaar indien:-

- (a) die ontvanger in die ander staat teenwoordig is vir 'n tydperk of tydperke wat altesaam hoogstens 182 dae is in enige twaalfmaandetydperk wat in die betrokke fiskale jaar begin of eindig; en
- (b) die besoldiging betaal word deur of namens 'n werkgever wat nie 'n inwoner van die ander Staat is nie, en
- (c) die besoldiging nie deur 'n permanente saak wat die werkgever in die ander Staat het, gedra word nie.

3. Ondanks die voorafgaande bepalings van hierdie Artikel kan besoldiging wat verkry word ten opsigte van diens wat beoefen word aan boord van 'n skip, lugvaartuig of spoor- of padvoertuig wat in internasionale verkeer bedryf word deur 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat, in daardie Staat belas word.

ARTIKEL 16**DIREKTEURSGELDE**

Direkteursgelde en ander soortgelyke betalings wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry word in daardie persoon se hoedanigheid van 'n lid van die direksie van 'n maatskappy wat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is, kan in daardie ander Staat belas word.

ARTIKEL 17**VERMAAKLIKHEIDSKUNSTENAARS EN SPORTPERSONE**

1. Ondanks die bepalings van Artikels 7 en 15 kan inkomste wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry word as 'n vermaaklikheidskunstenaar, soos 'n teater-, rolprent-, radio- of televisiekunstenaar, of 'n musikant, of as 'n sportpersoon, uit daardie persoon se persoonlike bedrywigheide wat as sodanig in die ander Kontrakterende Staat beoefen word, in daardie ander Staat belas word.

2. Waar inkomste ten opsigte van persoonlike bedrywigheide wat deur 'n vermaaklikheidskunstenaar of 'n sportpersoon in daardie persoon se hoedanigheid as sodanig uitgeoefen word, nie aan die vermaaklikheidskunstenaar of sportpersoon toeval nie maar aan 'n ander persoon, kan daardie inkomste, ondanks die bepalings van Artikels 7 en 15, belas word in die Kontrakterende Staat waarin die bedrywigheide van die vermaaklikheidskunstenaar of sportpersoon beoefen word.

3. Die bepalings van paragrafe 1 en 2 is nie van toepassing nie op inkomste wat deur 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat verkry word uit bedrywigheide wat in die ander Kontrakterende Staat beoefen word soos in paragrafe 1 en 2 beoog, indien die besoek aan daardie ander Staat in geheel of gedeeltelik deur openbare fondse van eersgenoemde Kontrakterende Staat, 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan gesteun word. In so 'n geval is die inkomste net in eersgenoemde Kontrakterende Staat belasbaar.

ARTIKEL 18**PENSIOENE EN ANNUÏTEITE**

1. Behoudens die bepalings van paragraaf 2 van Artikel 19 kan pensioene en ander soortgelyke besoldiging, en annuïteite, wat in 'n Kontrakterende Staat ontstaan en aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat betaal word, in eersgenoemde Staat belas word.

2. Die uitdrukking "annuïteit" soos dit in hierdie Artikel gebruik word, beteken 'n vermelde bedrag wat periodiek op vermelde tye gedurende 'n persoon se lewe of gedurende 'n gespesifiseerde of vasstelbare tydperk betaalbaar word ingevolge 'n verpligting om die betalings te doen in ruil vir voldoende en volle teenprestasie in geld of geldwaarde.

3. Ondanks die bepalings van paragraaf 1 is pensioene en ander betalings ingevolge 'n openbare skema wat deel is van die bestaansbeveiligingstelsel van 'n Kontrakterende Staat of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan, net in daardie Staat belasbaar.

ARTIKEL 19**REGERINGSDIENS**

1. (a) Salarisse, lone en ander soortgelyke besoldiging wat deur 'n Kontrakterende Staat of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan aan 'n individu betaal word ten opsigte van dienste gelewer aan daardie Staat of onderverdeling of owerheid, is net in daardie Staat belasbaar.
- (b) Sodanige salarisse, lone en ander soortgelyke besoldiging is egter in die ander Kontrakterende Staat belasbaar slegs as die dienste in daardie Staat gelewer word en die individu 'n inwoner van daardie Staat is wat:-
 - (i) 'n burger van daardie Staat is; of
 - (ii) nie 'n inwoner van daardie Staat geword het uitsluitlik met die doel om die dienste te lewer nie.
2. (a) Ondanks die bepalings van paragraaf 1 is pensioene en ander soortgelyke besoldiging wat betaal word deur, of uit fondse geskep deur, 'n Kontrakterende Staat of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan aan 'n individu ten opsigte van dienste gelewer aan daardie Staat of onderverdeling of owerheid, net in daardie Staat belasbaar.
- (b) Sodanige pensioene en ander soortgelyke besoldiging is egter in die ander Kontrakterende Staat belasbaar slegs indien die individu 'n inwoner en 'n burger van daardie Staat is.
3. Die bepalings van Artikels 15, 16, 17 en 18 is van toepassing op salarisse, lone, pensioene en ander soortgelyke besoldiging ten opsigte van dienste gelewer in verband met 'n besigheid wat gedryf word deur 'n Kontrakterende Staat of 'n staatkundige onderverdeling of 'n plaaslike owerheid daarvan.

ARTIKEL 20**STUDENTE EN BESIGHEIDSLEERLINGE**

'n Student of besigheidsleerling wat in 'n Kontrakterende Staat teenwoordig is uitsluitlik vir die doel van die student of besigheidsleerling se opvoeding of opleiding en wat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is of was onmiddellik voordat hy of sy aldus teenwoordig was, is vrygestel van belasting in eersgenoemde Staat op betalings wat van buite daardie eersgenoemde Staat ontvang is vir die doel van die student of besigheidsleerling se onderhoud, opvoeding of opleiding.

ARTIKEL 21**DOSENTE EN ONDERWYSERS**

1. Ondanks die bepalings van Artikel 15, word 'n dosent of onderwyser wat 'n tydelike besoek aan een van die Kontrakterende State bring vir 'n tydperk van hoogstens twee jaar vanaf die datum van eerste aankoms in daardie Staat, uitsluitlik met die doel van onderrig of navorsing of albei aan 'n universiteit, kollege, skool of ander erkende opvoedkundige instelling in daardie Staat, en wat 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat is of was onmiddellik voor sodanige besoek, ten opsigte van besoldiging vir sodanige onderrig of navorsing in eersgenoemde Staat vrygestel van belasting, met dien verstande dat sodanige besoldiging deur die dosent of onderwyser van buite daardie Staat verkry word en nie deur 'n universiteit, kollege, skool of ander erkende opvoedkundige instelling in eersgenoemde Staat gedra word nie.

2. Die bepalings van hierdie Artikel is nie op inkomste uit navorsing van toepassing nie indien sodanige navorsing gedoen word nie in openbare belang nie maar in die geheel of hoofsaaklik tot private voordeel van 'n bepaalde persoon of persone.

ARTIKEL 22**ANDER INKOMSTE**

1. Inkomste-items van 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat, ongeag waar dit ontstaan, wat nie in die voorgaande Artikels van hierdie Ooreenkoms behandel word nie, is net in daardie Staat belasbaar.

2. Die bepalings van paragraaf 1 is nie op inkomste van toepassing nie, uitgesonderd inkomste uit onroerende eiendom soos in paragraaf 2 van Artikel 6 omskryf, indien die ontvanger van sodanige inkomste wat 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat is, in die ander Kontrakterende Staat besigheid dryf deur middel van 'n permanente saak wat daarin geleë is en die reg of eiendom ten opsigte waarvan die inkomste betaal word, effektief aan sodanige permanente saak verbonde is. In so 'n geval is die bepalings van Artikel 7 van toepassing.

3. Ondanks die bepalings van paragrawe 1 en 2 kan inkomste-items van 'n inwoner van 'n Kontrakterende Staat wat nie in die voorgaande Artikels van die Ooreenkoms behandel word nie en in die ander Kontrakterende Staat ontstaan, ook in daardie ander Staat belas word.

ARTIKEL 23**UITSKAKELING VAN DUBBELE BELASTING**

Dubbele belasting word soos volg uitgeskakel:

1. In Lesotho, behoudens die bepalings van die reg van Lesotho wat van tyd tot tyd van krag is, wat verband hou met die toelating van krediet teen Lesotho-belasting van belasting wat in 'n land buite Lesotho betaal is (wat nie die algemene beginsel van hierdie Artikel raak nie), word Suid-Afrikaanse belasting wat ingevolge die reg van Suid-Afrika en ooreenkomstig hierdie Ooreenkoms betaal word, hetsy regstreeks of deur aftrekking, ten opsigte van inkomste verkry deur 'n persoon wat 'n inwoner van Lesotho is, toegelaat as 'n krediet teen Lesotho-belasting wat ten opsigte van daardie inkomste betaalbaar is.

2. In Suid-Afrika, behoudens die bepalings van die reg van Suid-Afrika betreffende die aftrekking vanaf belasting betaalbaar in Suid-Afrika van belasting betaalbaar in enige ander land as Suid-Afrika (wat nie die algemene beginsel hiervan raak nie), word belastings wat deur inwoners van Suid-Afrika betaal word ten opsigte van inkomste wat in Lesotho belasbaar is, ooreenkomstig die bepalings van hierdie Ooreenkoms, afgetrek van die belastings wat ooreenkomstig die Suid-Afrikaanse fiskale reg verskuldig is. Sodanige aftrekking mag egter nie meer wees nie as 'n bedrag wat tot die totale Suid-Afrikaanse belasting betaalbaar in dieselfde verhouding staan as waarin die betrokke inkomste tot die totale inkomste staan.

3. Vir doeleindes van paragrafe 1 en 2 word die uitdrukkings "Lesotho-belasting betaalbaar" en "Suid-Afrikaanse belasting betaalbaar" geag in te sluit die bedrag belasting wat in Lesotho of Suid-Afrika, na gelang van die geval, betaal sou gewees het as daar nie 'n vrystelling of vermindering was nie wat verleen is ooreenkomstig wette wat skemas vir die bevordering van ekonomiese ontwikkeling in Lesotho of Suid-Afrika, na gelang van die geval, instel en daar onderling deur die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State ooreengekom is dat sulke skemas vir doeleindes van hierdie paragraaf kwalifiseer.

ARTIKEL 24

NIEDISKRIMINASIE

1. Burgers van 'n Kontrakterende Staat mag nie in die ander Kontrakterende Staat onderwerp word aan enige belasting of enige vereiste in verband daarmee wat anders of knellender is as die belasting en verwante vereistes waaraan burgers van daardie ander Staat in dieselfde omstandighede, in die besonder met betrekking tot verblyf, onderwerp is of kan word nie. Hierdie bepaling is ondanks die bepalings van Artikel 1 ook van toepassing op persone wat nie inwoners van een van of albei die Kontrakterende State is nie.

2. Die belasting op 'n permanente saak wat 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat in die ander Kontrakterende Staat het, word nie in daardie ander Staat minder gunstig gehê as die belasting wat gehê word op ondernemings van daardie ander Staat wat dieselfde bedrywighede beoefen nie. Hierdie bepaling word nie so uitgelê dat dit 'n Kontrakterende Staat verplig om aan inwoners van die ander Kontrakterende Staat enige persoonlike korting, verligting en vermindering vir belastingdoeleindes toe te staan op grond van burgerlike status of gesinsverantwoordelikhede wat hy aan sy eie inwoners toestaan nie.

3. Uitgesonderd waar die bepalings van paragraaf 1 van Artikel 9, paragraaf 6 van Artikel 11, paragraaf 6 van Artikel 12 of paragraaf 6 van Artikel 13 van toepassing is, is rente, tantième en ander betalings deur 'n onderneming van 'n Kontrakterende Staat aan 'n inwoner van die ander Kontrakterende Staat met die doel om die belasbare wins van sodanige onderneming te bepaal, aftrekbaar op dieselfde voorwaardes asof dit aan 'n inwoner van eersgenoemde Staat betaal is.

4. Ondernemings van 'n Kontrakterende Staat, waarvan die kapitaal regstreeks of onregstreeks in geheel of gedeeltelik deur een of meer inwoners van die ander Kontrakterende Staat besit of beheer word, word nie in eersgenoemde Staat onderwerp aan enige belasting of enige vereiste in verband daarmee wat anders of knellender is as die belasting en verwante vereistes waaraan ander soortgelyke ondernemings van eersgenoemde Staat onderhewig is of kan wees nie.

5. Die bepalings van hierdie Artikel is ondanks die bepalings van Artikel 2 van toepassing op belastings van elke soort en beskrywing.

ARTIKEL 25**PROSEDURE VIR ONDERLINGE OOREENKOMS**

1. Waar 'n persoon van mening is dat die optrede van een van of albei die Kontrakterende State tot gevolg het of sal hê dat daardie persoon nie ooreenkomstig die bepalings van hierdie Ooreenkoms belas word nie, kan daardie persoon, ongeag die regs middels waarvoor die landsreg van daardie State voorsiening maak, 'n saak stel aan die bevoegde owerheid van die Kontrakterende Staat waarvan die persoon 'n inwoner is of, indien die saak onder paragraaf 1 van Artikel 24 ressorteer, aan dié van die Kontrakterende Staat waarvan die persoon 'n burger is. Die saak moet gestel word binne drie jaar na die eerste kennisgewing van die optrede wat lei tot belasting wat nie ooreenkomstig die bepalings van die Ooreenkoms is nie.

2. Die bevoegde owerheid moet, indien die beswaar na sy oordeel geregverdig voorkom en indien hy self nie 'n bevredigende oplossing kan kry nie, probeer om die saak by onderlinge ooreenkoms met die bevoegde owerheid van die ander Kontrakterende Staat te besleg met die oog op die vermyding van belasting wat nie in ooreenstemming met die Ooreenkoms is nie. Enige ooreenkoms wat bereik word, moet toegepas word ondanks enige tydbeperkings in die landsreg van die Kontrakterende State.

3. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet poog om enige moeilikhede of twyfel wat oor die vertolking of toepassing van die Ooreenkoms ontstaan, deur onderlinge ooreenkoms te besleg. Hulle kan ook saam oorleg pleeg vir die uitskakeling van dubbele belasting in gevalle waarvoor die Ooreenkoms nie voorsiening maak nie.

4. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State kan regstreeks, insluitende deur 'n gesamentlike kommissie bestaande uit hulself of hulle verteenwoordigers, met mekaar kommunikeer met die doel om tot 'n ooreenkoms te geraak soos in die voorgaande paragrawe beoog.

ARTIKEL 26**UITRUIL VAN INLIGTING**

1. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State moet die inligting uitruil wat nodig is om die bepalings van hierdie Ooreenkoms uit te voer of vir die administrasie of toepassing van die plaaslike wette rakende belastings van alle soorte en beskrywings wat namens die Kontrakterende State of hulle staatkundige onderverdelings gehef word in soverre die belasting daarkragtens nie strydig met die Ooreenkoms is nie. Die uitruil van inligting word nie deur Artikels 1 en 2 beperk nie.

2. Enige inligting wat ingevolge paragraaf 1 deur 'n Kontrakterende Staat ontvang word, word as geheim behandel op dieselfde wyse as inligting wat ingevolge die plaaslike wette van daardie Staat verkry is en mag bekend gemaak word slegs aan persone of owerhede (insluitende howe en administratiewe liggame) gemoeid met die aanslaan of invordering van, die afdwing of vervolging ten opsigte van, die beslissing van appêlle met betrekking tot die belastings in paragraaf 1 bedoel, of toesig oor die voorgaande. Sodanige persone of owerhede mag die inligting net vir sodanige doeleindes gebruik. Hulle mag die inligting in openbare hofverrigtinge of by regterlike besluite openbaar maak.

3. In geen geval mag die bepalings van paragrawe 1 en 2 so uitgelê word dat dit aan 'n Kontrakterende Staat die verpligting oplê om:-

- (a) administratiewe maatreëls wat strydig is met die wette en administratiewe praktyk van daardie of van die ander Kontrakterende Staat, uit te voer nie;
- (b) inligting te verskaf wat nie ingevolge die wette of in die normale loop van administrasie van daardie of die ander Kontrakterende Staat verkrygbaar is nie;
- (c) inligting te verstrek wat enige handels-, besigheids-, industriële, kommersiële of beroepsgeheim of handelsproses openbaar sal maak, of inligting waarvan die openbaarmaking strydig met openbare beleid (*ordre public*) sal wees nie.

4. Indien inligting in ooreenstemming met hierdie Artikel deur 'n Kontrakterende Staat aangevra word, moet die ander Kontrakterende Staat sy inligtingversamelingsmaatreëls gebruik om die verlangde inligting te verkry, selfs al het daardie ander Staat nie sodanige inligting vir sy eie belastingdoeleindes nodig nie. Die verpligting vervat in die voorgaande sin is onderhewig aan die beperkings van paragraaf 3, maar sodanige beperkings mag in geen geval so uitgelê word dat dit 'n Kontrakterende Staat in staat stel om te weier om inligting te verstrek bloot omdat hy geen plaaslike belang by sodanige inligting het nie.

5. In geen geval mag die bepalings van paragraaf 3 so uitgelê word dat dit 'n Kontrakterende Staat in staat stel om te weier om inligting te verstrek bloot omdat die inligting deur 'n bank, ander finansiële instelling, benoemde of persoon wat in 'n agentskap- of 'n fidusiêre hoedanigheid optree, gehou word of omdat dit met eienaarskapbelange in 'n persoon verband hou nie.

ARTIKEL 27

BYSTAND MET DIE INVORDERING VAN BELASTINGS

1. Die Kontrakterende State moet aan mekaar bystand verleen met die invordering van inkomste-eise. Hierdie bystand word nie deur Artikels 1 en 2 beperk nie. Die bevoegde owerhede van die Kontrakterende State kan by onderlinge ooreenkoms besluit oor die wyse van toepassing van hierdie Artikel.

2. Die uitdrukking "inkomste-eis" soos dit in hierdie Artikel gebruik word, beteken 'n bedrag wat verskuldig is ten opsigte van belasting van elke soort en beskrywing wat namens die Kontrakterende State of hulle staatkundige onderverdelings of plaaslike owerhede gehef is, in soverre die belasting daarkragtens nie strydig is nie met hierdie Ooreenkoms of enige ander instrument waarby die Kontrakterende State partye is, asook rente, administratiewe boetes en koste van invordering of bewaring rakende sodanige bedrag.

3. Wanneer 'n inkomste-eis van 'n Kontrakterende Staat ingevolge die wette van daardie Staat afdwingbaar is en verskuldig is deur 'n persoon wat, op daardie tydstip, ingevolge die wette van daardie Staat nie die invordering daarvan kan voorkom nie, moet daardie inkomste-eis, op versoek van die bevoegde owerheid van daardie Staat, vir doeleindes van invordering aanvaar word deur die bevoegde owerheid van die ander Kontrakterende Staat. Daardie inkomste-eis moet deur daardie ander Staat ingevorderd word in ooreenstemming met die bepalings van sy wette van toepassing op die afdwinging en invordering van sy eie belasting asof die inkomste-eis 'n inkomste-eis van daardie ander Staat is.

4. Wanneer 'n inkomste-eis van 'n Kontrakterende Staat 'n eis is ten opsigte waarvan daardie Staat ingevolge sy reg bewaringsmaatreëls kan tref om die invordering daarvan te verseker, moet daardie inkomste-eis op versoek van die bevoegde owerheid van daardie Staat aanvaar word met die doel om bewaringsmaatreëls te tref deur die bevoegde owerheid van die ander Kontrakterende Staat. Daardie ander Staat moet bewaringsmaatreëls ten opsigte van daardie inkomste-eis tref in ooreenstemming met die bepalings van sy wette asof die inkomste-eis 'n inkomste-eis van daardie ander Staat is selfs al is die inkomste-eis, op die tydstip wanneer sodanige maatreëls toegepas word, nie in eersgenoemde Staat afdwingbaar nie of al is dit verskuldig deur 'n persoon wat 'n reg het om die invordering daarvan te voorkom.

5. Ondanks die bepalings van paragrafe 3 en 4 mag 'n inkomste-eis wat vir doeleindes van paragraaf 3 of 4 deur 'n Kontrakterende Staat aanvaar is, nie in daardie Staat aan die tydsbeperkings onderhewig wees of mag daar nie enige prioriteit daaraan verleen word wat van toepassing is op 'n inkomste-eis ingevolge die wette van daardie Staat as gevolg van sy aard as sodanig nie. Voorts mag 'n inkomste-eis wat vir doeleindes van paragraaf 3 of 4 deur 'n Kontrakterende Staat aanvaar is, nie in daardie Staat enige prioriteit hê wat ingevolge die wette van die ander Kontrakterende Staat op daardie inkomste-eis van toepassing is nie.

6. Verrigtinge met betrekking tot die bestaan, geldigheid of die bedrag van 'n inkomste-eis van 'n Kontrakterende Staat mag nie voor die howe of administratiewe liggame van die ander Kontrakterende Staat gebring word nie.

7. Waar, te eniger tyd nadat 'n versoek ingevolge paragraaf 3 of 4 deur 'n Kontrakterende Staat gerig is en voordat die ander Kontrakterende Staat die betrokke inkomste-eis ingevorder en aan eersgenoemde Staat oorbetaal het, die betrokke inkomste-eis ophou om:-

- (a) in die geval van 'n versoek ingevolge paragraaf 3, 'n inkomste-eis van eersgenoemde Staat te wees wat ingevolge die wette van daardie Staat afdwingbaar is en verskuldig is deur 'n persoon wat, op daardie tydstip, nie ingevolge die wette van daardie Staat die invordering daarvan kan voorkom nie, of
- (b) in die geval van 'n versoek ingevolge paragraaf 4, 'n inkomste-eis van eersgenoemde Staat te wees ten opsigte waarvan daardie Staat ingevolge sy wette bewaringsmaatreëls kan tref om die invordering daarvan te verseker,

moet die bevoegde owerheid van eersgenoemde Staat die bevoegde owerheid van die ander Staat onverwyld in kennis stel van daardie feit, en volgens die keuse van die ander Staat moet eersgenoemde Staat sy versoek óf opskort óf terugtrek.

8. In geen geval mag die bepalings van hierdie Artikel so uitgelê word dat dit aan 'n Kontrakterende Staat die verpligting oplê:-

- (a) om administratiewe maatreëls wat strydig is met die wette en administratiewe praktyk van daardie of van die ander Kontrakterende Staat, uit te voer nie;
- (b) om maatreëls wat strydig met openbare beleid (*ordre public*) sal wees, uit te voer nie;
- (c) om bystand te verleen as die ander Kontrakterende Staat nie alle redelike maatreëls vir invordering of bewaring, na gelang van die geval, wat ingevolge sy wette of administratiewe praktyk beskikbaar is, getref het nie;

- (d) om in gevalle waar die administratiewe las vir daardie Staat klaarblyklik buite verhouding is tot die voordeel wat die ander Kontrakterende Staat kan kry, bystand te verleen nie.

ARTIKEL 28

LEDE VAN DIPLOMATIEKE MISSIES EN KONSULÊRE POSTE

Niks in hierdie Ooreenkoms raak die fiskale voorregte van lede van diplomatieke missies of konsulêre poste ingevolge die algemene reëls van die volkereg of ingevolge die bepalings van spesiale ooreenkomste nie.

ARTIKEL 29

INWERKINGTREDING

1. Elk van die Kontrakterende State stel die ander skriftelik in kennis, langs die diplomatieke kanaal, van die voltooiing van die prosedures wat ingevolge sy reg vir die inwerkingtreding van hierdie Ooreenkoms vereis word. Die Ooreenkoms tree in werking op die datum van ontvangs van die laaste van hierdie kennisgewings.

2. Die bepalings van die Ooreenkoms is van toepassing:-

- (a) met betrekking tot belasting wat by die bron teruggehou word, ten opsigte van bedrae wat betaal word of gekrediteer word op of na die dertigste dag na die datum waarop die Ooreenkoms van krag word; en
- (b) met betrekking tot ander belasting, ten opsigte van jare van aanslag wat begin op of na die dertigste dag na die datum waarop die Ooreenkoms van krag word.

3. Die Ooreenkoms ter Vermydung van Dubbele Belasting en ter Voorkoming van Fiskale Ontduiking met betrekking tot Belasting op Inkomste tussen die Regering van die Republiek van Suid-Afrika en die Regering van die Koninkryk van Lesotho wat op 9 Januarie 1997 van krag geword het, word beëindig met ingang van die datum van inwerkingtreding van hierdie Ooreenkoms en hou op om van toepassing te wees vir enige tydperk daarna waartydens die bepalings van hierdie Ooreenkoms van toepassing is.

ARTIKEL 30

OPSEGGING

1. Hierdie Ooreenkoms bly onbepaald van krag, maar enigeen van die Kontrakterende State kan die Ooreenkoms langs die diplomatieke kanaal opsê deur aan die ander Kontrakterende Staat skriftelik kennis van opsegging te gee nie later nie as 30 Junie van enige kalenderjaar wat begin vyf jaar na die jaar waarin die Ooreenkoms in werking getree het.

2. In so 'n geval hou die Ooreenkoms op om van toepassing te wees:-

- (a) met betrekking tot belasting wat by die bron teruggehou word, ten opsigte van bedrae wat betaal word of gekrediteer word na die einde van die kalenderjaar waarin sodanige kennis gegee is; en

- (b) met betrekking tot ander belastings, ten opsigte van jare van aanslag wat begin na die einde van die kalenderjaar waarin sodanige kennis gegee is.

TEN BEWYSE WAARVAN die ondergetekendes, behoorlik gemagtig deur hulle onderskeie Regerings, hierdie Ooreenkoms geteken en geseël het in tweevoud in die Engelse taal, waarvan albei tekste ewe outentiek is.

GEDOEN te Maseru, op hede die 18de dag van September in die jaar 2014.

**VIR DIE REGERING VAN
DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA**

**VIR DIE REGERING VAN
DIE KONINKRYK VAN LESOTHO**

PROTOKOL

Ten tye van die ondertekening van die Ooreenkoms tussen die Regering van die Republiek van Suid-Afrika en die Regering van die Koninkryk van Lesotho ter vermyding van dubbele belasting en ter voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belastings op inkomste, het die ondergetekendes ooreengekom dat die volgende bepalings 'n integrale deel van die Ooreenkoms uitmaak.

1. Waar in enige ooreenkoms tussen Lesotho en enige ander Staat ter vermyding van dubbele belasting en ter voorkoming van fiskale ontduiking met betrekking tot belastings op inkomste, aangegaan ná hierdie Ooreenkoms, voorsiening gemaak word vir 'n laer koers as daardie gespesifiseer in Artikel 11, 12 of 13 van hierdie Ooreenkoms, kom Lesotho ooreen dat daardie laer koers op hierdie Ooreenkoms van toepassing is.

2. Met betrekking tot paragraaf 3 van Artikel 23, word verstaan dat die voordele daarvan nie ten opsigte van die volgende van toepassing is nie:

- (a) finansiële intermediasiewerksaamhede soos banksake en versekering;
- (b) die lisensiëring van intellektuele eiendom;
- (c) dopmaatskappye wat nie gemoeid is met aansienlike sakebedrywighede nie; of
- (d) passiewe inkomste.

TEN BEWYSE WAARVAN die ondergetekendes, behoorlik daartoe gemagtig deur hulle onderskeie Regerings, hierdie Protokol geteken en geseël het in twee oorspronklike tekste in die Engelse taal, waarvan albei tekste ewe outentiek is.

GEDOEN te Maseru op hede die 18de dag van September in die jaar 2014.

**VIR DIE REGERING VAN DIE
REPUBLIC VAN SUID-AFRIKA**

**VIR DIE REGERING VAN DIE
KONINKRYK VAN LESOTHO**